

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: L.R.,* narozená ..., bytem ..., *zastoupená: Mgr. MUDr. Jana Kollrossová,* advokátka, se sídlem náměstí Republiky 202/28, 301 00 Plzeň, *proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,* se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen *MPSV*), v řízení o žalobě ze dne 16.8.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.6.2017 č.j. MPSV-2016/245764-914/1 *o příspěvek na zvláštní pomůcku motorové vozidlo,*
t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., *soudní řád správním* (dále jen *s.ř.s.*), a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

*Včasnou žalobou ze dne 16.8.2017 se žalobkyně domáhala přezkoumání i zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 12.6.2017 č.j. MPSV-2016/245764-914/1, jehož kopie byla připojena, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení; požadovala i náhradu nákladů řízení bez specifikace. Ve velmi rozsáhlé žalobě uvedla, že jí byla zamítnuta žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku motorové vozidlo rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen *ÚP*) ze dne 19.10.2016 č.j. 303465/16/PM a odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím ze dne 12.6.2017 zamítnuto, s čímž nesouhlasí. Žalobkyně zejména namítala, že posudky o jejím zdravotním stavu vypracované MUDr. J. J. v roce 2016 jsou nesprávné, protože jednak nezohledňují veškeré zdravotní údaje a jednak nesprávně podřazují zdravotní stav a její zdravotní postižení pod chybné položky. Poukázala na to, že již v minulosti jí byl za stejného zdravotního stavu přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku, když tedy splňovala v podstatě stejné zákonné podmínky, které jsou v zákoně obsaženy i dnes. Již z toho dovozuje, že je nutné konstatovat, že její nárok vznikl, protože její zdravotní stav plně naplňuje ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb.,*

o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen **zákon**), a v jejím případě se zcela jednoznačně jedná o zdravotní postižení uvedené v části I přílohy k citovanému zákonu, proto je přesvědčena o tom, že má nárok na zvláštní pomůcku, protože trpí těžkou vadou nosného a pohybového ústrojí. Nesouhlasila ani s tím, že se u ní nejedná o zdravotní postižení uvedené v části I bodě 4 přílohy k citovanému zákonu, neboť má za to, že její zdravotní stav minimálně naplňuje ustanovení přílohy v bodě I. bodě 1 písm. b) a g), když v jejím případě se jedná o funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě těžkého ochrnutí a o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří funkčních celků pohybového ústrojí. Funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina. Zejména ze závěru zprávy z 2.8.2016 vyplývá, že myopatií, tedy svalovou slabostí a dystrofií, jsou postiženy dolní končetiny, tedy končetiny, pánevní, břišní a zádové svalstvo, tedy všechny tři skupiny, které má ustanovení přílohy bodu I. 1 písm. g) na mysli, když hovoří o tom, že musí být poškozeny funkční celky tři nebo více, tedy trup, pánev, končetina. Závěry posudků vypracovaných v této věci jsou dle ní chybné, když konstatují, že nejsou naplněny žádné body dle přílohy bodu I. 1 písm. b) a g), které dle jejího názoru u ní v plné míře jsou bohužel splněné. Dále vyjádřila přesvědčení, že splňuje i ostatní podmínky, tedy že zvláštní pomůcka jí umožní sebeobsahu, neboť jí potřebuje k realizaci, k získávání informací, ke styku s okolím a k sebeobsluze. Prokázala také, že se opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a že je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být převážena motorovým vozidlem. Doplnila rovněž, že naposledy bylo rozhodováno o přiznání příspěvku na motorové vozidlo rozhodnutím úřadu Městského obvodu Plzeň 2 – Slovany, odborem sociálním dnem 25.3.2003, když tehdy podle posudkového lékaře její tehdejší zdravotní postižení odpovídalo příloze č. 5 písm. c) tedy funkční ztrátě obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí a její zdravotní stav se od té doby v žádném případě nezlepšil a podmínkou pro přiznání nové dávky není zhoršení zdravotního stavu.

Uvedla, že považuje posudek vypracovaný posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) v Plzni ze dne 21.2.2017 za chybný a neúplný, vzhledem k tomu, že jeho závěry jsou v rozporu s předloženými zdravotními zprávami a vůbec nebere v potaz, že dle zdravotní zprávy ze dne 2.8.2016 funkčně odpovídá postižení žalobkyně těžké chabé paraparéze. Členové komise osobně žalobkyni nevyšetřili, ani si nevyžádali doplnění popisu jejího stavu. Jestliže pak uvádějí, že se nejedná o parézu, je nutné konstatovat, že nevysvětlili, z jakých důvodů – svalovou sílu u žalobkyně nezkontrolovali, ve zprávách není uvedena. Není tedy prokázáno, jakou svalovou sílu v dolních končetinách žalobkyně má. Opěrná funkce je dle komise u parézy těžce narušena, u chabé chybí – u žalobkyně je těžce narušena, což z lékařských zpráv vyplývá. Ve zprávách je uvedeno, že se pohybuje o holi, ve skutečnosti se pohybuje o holi a s podporou dalšího člověka, a to pouze na minimální vzdálenosti. Ze zdravotních zpráv je patrné, že u žalobkyně je postižen trup, horní a dolní končetiny a pánev, jsou tedy splněny podmínky postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí. Tento posudek se žádným způsobem nevypořádal s tím, že v minulosti za stejného zdravotního stavu a stejného znění zákonných a podzákonných norem žalobkyně podmínky pro přiznání příspěvku splnila. Rozhodně nesouhlasila s jeho závěry a namítala zejména absolutní neúplnost posudku v tom, že neobsahuje žádné zdůvodnění posudkového zhodnocení, pouze konstatuje závěr, který je však v příkrém rozporu se zdravotními zprávami, na což již opakovaně upozorňovala žalobkyně.

Rovněž žalobkyně zásadně nesouhlasila s tím, jakým způsobem byl proveden srovnávací posudek PK MPSV v Praze, protože ten se zásadně nevypořádal s námitkami, které jsou již obsahem spisu a které byly mimo jiné sděleny této komisi 25.4.2017. Navíc ani při vypracování tohoto posudku nedošlo ke skutečnému zjištění zdravotního stavu komisí, stejně tak jako v rámci předchozího správního řízení, které se tak stává čistě formalistické. Za zásadní považovala žalobkyně to, že se žádným způsobem tento posudek nezbylval tím, zda

a jak její funkční postižení odpovídá či neodpovídá chabé paraparéze a dále se pak nezabýval tím, že toto rozhodnutí je v příkrém rozporu s rozhodnutím ve věci příspěvku na motorové vozidlo z roku 2003, kdy její zdravotní stav, který se zhoršuje věkem, jak vyplývá ze zdravotních zpráv, byl hodnocen podle přílohy č. 5 písmena c), tedy odpovídal již tehdy funkční ztrátě obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí. Přitom její zdravotní stav se od té doby nezlepšil, naopak se zhoršil a nebyly dosud odstraněny rozpory a rozdíly mezi předchozím a současným rozhodnutím.

Žádná z komisí se nezabývala tím, jakým způsobem je ve svém pohybu žalobkyně omezena, jakou ujde vzdálenost, zda může chodit po schodech a podobně. Závěr lékaře ze zprávy ze dne 3. 6. 2016 o tom, že neprovede žalobkyně flexi v kolenou, je v příkrém rozporu se závěrem posudkového hodnocení, které tvrdí, že nebyla postižena hybnost kloubů dolních končetin. Toto není pravdou, protože koleno je součástí dolní končetiny, a neprovedení flexe je nepochybně postižením hybnosti kloubů dolní končetiny. Zdravotnická dokumentace nebyla pro vytvoření posudku postačující a komise vůbec neodůvodnila své závěry, které jsou v přímém rozporu s částí, která obsahuje zdravotní zprávy. Není zatím prokázáno, že jsou závěry posudků v souladu se zdravotními zprávami a s jejím zdravotním stavem, že tyto posudky jsou neúplné, nezákonné a nesprávné, že neobsahují řádné odůvodnění a nevypořádaly se zejména s tím, z jakých důvodů by se nyní zdravotní stav měl posuzovat jinak než při rozhodování v roce 2003.

Závěrem žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy a nesprávné, a to zejména s ohledem na to, že bylo rozhodnuto v rozporu s předloženými zdravotními zprávami a v rozporu s pravomocným rozhodnutím, které předcházelo a je z roku 2003, kdy za lepšího zdravotního stavu žalobkyně a za stejného znění právních předpisů jí byl nárok na příspěvek na motorové vozidlo přiznán. Nesouhlasila ani s tím, jakým způsobem definují v posudcích zodpovědné osoby výraz, který není definován v zákoně, ale je definován ve zdravotní a odborné literatuře, pojem těžké ochrnutí, tedy buď těžká paraparéza či těžká paraplegie. Žádná z komisí žalobkyni nevyšetřila, nedoplnila vyšetření tak, jak žalobkyně navrhovala, tedy nevyjádřila se ke svalové síle, k tomu, jakým způsobem skutečně žalobkyně chodí, jakým způsobem je schopná stát, jakým způsobem je schopná chodit po schodech, ze schodů, nastupovat do hromadných prostředků a podobně. Bez takového vyšetření a dalšího došetření zdravotního stavu pak nemohla komise relevantně, správně a zákonně rozhodnout. Rozhodnutí tedy bylo učiněno protizákonně, v neprospěch žalobkyně, a to s ohledem na nedostatek důvodů pro rozhodnutí, v rozporu se zdravotními zprávami, které měly být podkladem rozhodnutí a jejími námitkami se komise nezabývaly. Navrhla vypracování znaleckého posudku z oboru neurologie, který by se měl vyjádřit po vyšetření žalobkyně k tomu, zda a které svalové skupiny jsou postižené, zda její stav odpovídá těžké chabé paraparéze; dále pak v úvahu přichází revizní posudek z oboru posudkového lékařství.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 12.6.2017 č.j. MPSV-2016/245764-914/I, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí ÚP ze dne 19.10.2016 č.j. 303465/16/PM, kterým byla zamítnuta její žádost o dávku pro osoby se zdravotním postižením zvláštní pomůcky – motorové vozidlo (dále jen **zvláštní pomůcka** či **motorové vozidlo**). V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.6.2017 bylo mimo jiné uvedeno, že žalobkyně podala dne 16.6.2016 u ÚP žádost o příspěvek na vozidlo, poté ÚP požádal Okresní správu sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) o posouzení zdravotního stavu pro účely přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. OSSZ vypracovala dne 19.9.2016 posudek o zdravotním stavu žalobkyně, podle něhož nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona pro účely příspěvku poskytovaného na pořízení motorového vozidla, nejedná se o zdravotní postižení uvedené v*

částí I. bodě 4. přílohy k citovanému zákonu. Na základě výše uvedeného posudku o zdravotním stavu žalobkyně rozhodl ÚP dne 19.10.2016 rozhodnutím, kterým zamítl žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání s tím, že posudky o zdravotním stavu vypracované MUDr. J. (OSSZ) jsou nesprávné, protože nezohledňují veškeré zdravotní údaje a nesprávně podřazují zdravotní stav a zdravotní postižení oprávněné osoby; domnívá se, že není podstatné, zda její zdravotní stav se zhoršil či nikoliv a již v minulosti jí byl za stejného zdravotního stavu přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku, kdy splňovala stejné zákonné podmínky, které jsou v zákoně obsaženy i dnes; zmíněna byla i možnost vyžádat si kompletní neurologickou zdravotní dokumentaci vedenou MUDr. P. a také byla doložena neurologická vyšetření ze dne 3.6. a 2.8.2016.

Žalovaný jako odvolací správní orgán si vyžádal u PK MPSV Plzeň posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely přiznání příspěvku na motorové vozidlo. PK MPSV na svém jednání dne 21.2.2017 posoudila zdravotní stav žalobkyně a v posudku uvedla, že nejde o osobu, která má ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a odst. 4 zákona těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) a l) bodu 1 části I přílohy k zákonu, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I přílohy k zákonu a tento stav existoval i k datu 16.6.2016, tj. k datu podání žádosti.

S ohledem na námitky žalobkyně uplatněné po seznámení s podkladem pro vydání rozhodnutí (*výhrady vůči posudku PK MPSV Plzeň*), žalovaný vyžádal posouzení zdravotního stavu ještě PK MPSV, oddělení výkonu posudkové služby Praha, která posoudila zdravotní stav žalobkyně na jednání dne 18.5.2017 a v posudku uvedla zcela shodný závěr jako PK MPSV Plzeň, když tento stav byl i k datu 16.06.2016.

Žalobkyně nesouhlasila ani se závěrem posudku PK MPSV Praha, ani s tím, jakým způsobem byl proveden tento posudek, protože je neúplný, neobsahuje žádné zdůvodnění posudkového zhodnocení, pouze konstatuje závěr, který je v rozporu se zdravotními zprávami; nevypořádal se s námitkami, nebyl zdravotní stav zjištěn v místě jejího bydliště, proto je posudek formalistický, nezabýval se tím, zda a jak její funkční postižení odpovídá chabé paraparéze a také tím, že rozhodnutí je v rozporu s rozhodnutím ve věci příspěvku na motorové vozidlo z roku 2003.

Závěrem žalovaný uvedl, že lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení, vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a lékařské zprávy doložené k odvolání byly podkladem pro vypracovaný posudek, když posudkové závěry pro účely odvolacího řízení ze dne 21.2.2017 a 18.5.2017 jako stěžejní důkaz považuje za úplné, objektivní a přesvědčivé. Také bylo uvedeno, že žalovaný přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy; správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 12.9.2017 zopakoval skutečnosti o průběhu řízení, žádnou z námitek neshledal důvodnou a dále uvedl, že při rozhodování vycházel především z posudku PK MPSV Plzeň, která mimo jiné se v posudkovém zhodnocení vypořádala s námitkou žalobkyně a vysvětlila, že u funkční ztráty obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí (těžká paréza) jde o paraplegii nebo těžkou paraparézu dolních končetin. Plegie znamená, že není motorická ani senzorická funkce v celém rozsahu končetiny, svalová síla je 0, tento funkční nález musí být prokázán na obou dolních končetinách. Při těžké paréze není možný pohyb proti gravitaci, svalová síla dosahuje

stupně 1 - 2 v celém rozsahu obou končetin, opěrná funkce obou dolních končetin je těžce narušena u spastické formy, u chabé chybí, chůze i s vydatnou oporou prakticky nemožná, ale takové postižení nebylo prokázáno, žalobkyně se pohybuje s oporou hole. Rovněž vycházel z posudku PK MPSV Praha ze dne 18.5.2017, který vyžádal na základě žádosti žalobkyně požadující vypracování revizního posudku, a v němž bylo vycházeno z dostupné podkladové dokumentace a z objektivních nálezů MUDr. J., lékařského nálezu praktického lékaře ze dne 1.7.2016, a MUDr. P., neurologická vyšetření ze dne 3.6. a 2.8.2016, přičemž závěr posudku byl v souladu s posouzením PK MPSV Plzeň. Dále bylo uvedeno, že žalovaný zhodnotil oba posudky PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, nebyly v nich zjištěny žádné nesrovnalosti a byly řádně odůvodněny.

Rovněž bylo uvedeno k žalobnímu bodu, že členové komise žalobkyni nevyšetřili, ani si nevyžádali doplnění popisu jejího stavu, že žalobkyně v odvolání ze dne 7.11.201 nežádala o osobní účast na jednání PK MPSV. Až v žádosti ze dne 2.3.2017, o vypracování revizního posudku jiným pracovištěm MPSV, uvedla, že členové komise „osobně oprávněnou nevyšetřili“, avšak žalobkyně nevyužila možnost přítomnosti u jednání a vyšetření odborným přisedícím neurologem PK MPSV Praha při vypracování srovnávacího posudku. Žalovaný poznamenal, že žádný právní předpis nestanovuje povinnost osobního vyšetření posuzovaného u posudkových orgánů a jeho nepřítomnost u jednání posudkových orgánů nemá vliv na přesvědčivost posudku, neboť přesvědčivost posudku je nezávislou kategorií na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu, či nikoliv (*odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Ads 82/2011 - 44 ze dne 14. 9. 2011*).

Závěrem bylo uvedeno, že napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno jej zrušit, proto bylo soudu navrženo, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.6.2017 bylo zástupkyni žalobkyně doručeno dne 16.6.2017 a také, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného odpovídají obsahu tohoto spisu.

Dále ze založeného posudku PK MPSV Plzeň ze dne 21.2.2017 vyplývá, že komisí byl učiněn shora uvedený závěr a mimo jiné bylo uvedeno k námitkám žalobkyně, že se pohybuje s oporou hole, přičemž při těžké paréze není možný pohyb proti gravitaci, svalová síla dosahuje stupně 1-2 v celém rozsahu obou končetin, opěrná funkce obou dolních končetin je těžce narušena u spastické formy, u chabé chybí, chůze i s vydatnou oporou prakticky nemožná, jak uvedl i žalovaný ve vyjádření k žalobě; dále bylo uvedeno, že není-li těžce postižena funkce alespoň jedné dolní končetiny, postižení ostatních systémů zpravidla nemá podstatný vliv na pohyblivost a odkázanost na vozík pro invalidy musí být dlouhodobá (déle než rok) a je dána pohybovým selháním při chůzi mimo přirozené prostředí (byt, nejbližší okolí bydliště). Žádným způsobem se však komise nevypořádala s námitkou žalobkyně, že již v minulosti příspěvek na zvláštní pomůcku dostala a to na současné pohybové omezení, její zdravotní stav se nezměnil. Z posudku ani z protokolu o jednání této komise není zjištěné, zda byla žalobkyně o konání jednání informována či nikoli, pouze bylo v protokolu uvedeno, že podkladová dokumentace je dostatečná pro projednání bez osobní účasti žalobkyně.

Ze založeného posudku PK MPSV Praha ze dne 18.5.2017, který byl vyžádán žalovaným po doručení písemného vyjádření žalobkyně ze dne 2.3.2017, vyplývá, že tato komise došla ke stejnému závěru jako PK MPSV Praha shora citovanému, ani jednání této komise žalobkyně nebyla přítomna, když se z jednání omluvila, a k uplatněné námitce uvedla, že i když se jednalo o zdravotní postižení, které podstatně omezovalo lokomoci, nešlo o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, ve smyslu přílohy č. 5 písm. a-g) k vyhlášce

č. 182/91 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Nešlo ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy.

Žalobkyně v podání ze dne 5.10.2017 navrhla, aby její žalobě bylo vyhověno, protože žalovaný postupoval při vydání napadeného rozhodnutí v rozporu s právními předpisy, čímž došlo k jejímu poškození a jejích práv; dále byla vyčíslena požadovaná náhrada nákladů řízení před soudem za 2 úkony a DPH ve výši 21% v celkové výši 8.228,-Kč a před správním orgánem za 6 úkonů a DPH ve výši 9.438,-Kč.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (tj. k datu 12.6.2017), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Soud v této věci rozhodl dle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, když s tímto postupem souhlasili žalobkyně dne 5.10.2017 a žalovaný dne 12.9.2017.

Dle § 9 odst. 2 zákona (tj. zákona č. 329/2011 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1.1.2012) nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Podle § 9 odst. 4 zákona zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

Podle části I (Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku) bodu 1. Přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. (Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání) se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje:

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,

- h) **disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,**
- i) **anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,**
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.**

Dle části I bodu 4. Přílohy zákona se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému považují:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l),
- b) **těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.**

Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, **ministerstvo posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.**

V § 35 odst. 1 vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení (*účinnost od 27.5.1991 do 31.12.2011 – zrušeno zákonem č. 329/2011 Sb.*), bylo stanoveno: Příspěvek na zakoupení motorového vozidla nebo příspěvek na celkovou opravu motorového vozidla se poskytne občanu s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, která je uvedena v příloze č. 5 písmenech a) až g), který motorové vozidlo bude používat pro svou dopravu a který

a) není umístěn k celoročnímu pobytu v ústavu sociální péče, popřípadě ve zdravotnickém nebo obdobném zařízení,

b) je odkázán na individuální dopravu.

Žije-li v domácnosti více občanů, kteří splňují podmínky uvedené ve větě první, poskytne se příspěvek na zakoupení motorového vozidla nebo příspěvek na celkovou opravu motorového vozidla každému z nich.

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 182/1991 Sb. (Zdravotní postižení odůvodňující poskytnutí příspěvků na úpravu bytu, úhradu za užívání bezbariérového bytu a garáže, zakoupení, celkovou opravu a úpravu motorového vozidla) písmena a) až g) stanovila následující:

Pro účely přiznání peněžitých příspěvků na úpravu bytu, úhradu za užívání bezbariérového bytu a garáže a na zakoupení, celkovou opravu a úpravu motorového vozidla se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považují:

a) amputační ztráta dolní končetiny ve stehně,

b) amputační ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,

c) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,

d) ankyloza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,

e) současné ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,

f) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení několika funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,

g) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm.

V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 12.6.2017 není důvodná*. Žalobkyně totiž dle názoru soudu neprokázala, že by žalovaný postupoval v rozporu se zákonem ohledně rozhodnutí o zamítnutí žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, přičemž neznamená, pokud není rozhodnutí žalovaného podle představ žalobkyně, že je takové rozhodnutí nesprávné či dokonce v rozporu se zákonem. Soud samozřejmě nepřehlédl, že PK MPSV Plzeň se nevypořádala s námitkou žalobkyně, že již v minulosti příspěvek na zvláštní pomůcku dostala v roce 2003, když tehdy dle posudkového lékaře její tehdejší zdravotní postižení odpovídalo příloze č. 5 písm. c) tedy funkční ztrátě obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, a to na současné pohybové omezení, její zdravotní stav se nezměnil. Toto pochybení bylo napraveno v posudku PK MPSV Praha, v němž ne zrovna dostatečně srozumitelnou formulací na straně 3 bylo uvedeno: I když se jednalo o zdravotní postižení, které podstatně omezovalo lokomoci, nešlo o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, ve smyslu přílohy č. 5 písm. a-g) k vyhlášce č. 182/91 Sb. ve znění pozdějších předpisů (*vztahuje se k době před 1.1.2012, tj. namítané přiznání předmětného příspěvku žalobkyni v roce 2003*). Nešlo ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy (*týká se současné právní úpravy – zákon č. 329/2011 a jeho příloha, viz shora*).

Stejně tak žalovaný na straně 8 napadeného rozhodnutí nezvolil nejsrozumitelnější formulaci, když uvedl: Odvolací orgán sděluje, že příspěvek na zakoupení motorového vozidla přiznaný v roce 2003 byl přiznán podle přílohy č. 5 vyhlášky MPSV č. 182/1991 Sb. ve znění účinném do 31.12.2011. PK MPSV Praha uvedla, že i když se jednalo o zdravotní postižení, které podstatně omezovalo lokomoci, nešlo o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu přílohy č. 5 písm. a) až g) vyhlášky MPSV č. 182/1991 Sb. PK MPSV Praha vycházela rovněž z nálezu praktické lékařky MUDr. J., kde je uvedeno, že stoj žalobkyně je samostatný, chůze s oporou vycházkové hole, dosah chůze 200 m.

Dle názoru soudu mělo být ještě uvedeno pro lepší srozumitelnost, že v roce 2003 bylo zdravotní postižení žalobkyně pro požadovaný příspěvek posuzováno dle jiné právní úpravy než v současné době, když od 1.1.2012 se postupuje dle zákona č. 329/2011 a jeho přílohy. Jedná se sice o maličkosti, ale pokud žadatel o dávku není vzdělán v této oblasti, je potřeba volit srozumitelnější formu vyjádření myšleného. Tato pochybení nejsou však takového rázu, aby byly způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 12.6.2017.

Soud připomíná, že nemá medicínské vzdělání a není ani v jeho možnostech přezkoumávat zdravotní stav žalobkyně, což ostatně není příslušný ani ÚP či žalovaný. Za tímto účelem jsou proto zřizovány posudkové komise tvořené lékaři, kteří zejména na základě předložené zdravotnické dokumentace účastníka řízení, vyhotoví posudek o jeho zdravotním stavu, který je následně podkladem pro rozhodování správních orgánů a soudů. V řízení o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, v prvním stupni posuzuje zdravotní stav posudkový lékař OSSZ a podle závěru lékařského posudku ÚP pouze hodnotí, zda byly splněny zákonné podmínky pro přiznání příspěvku, tedy zda žalobkyně má takové zdravotní

postižení, které zákon vyžaduje, aby vznikl na příspěvek nárok. V případě, že je proti rozhodnutí ÚP podáno odvolání, posuzuje se zdravotní stav žadatele znovu, tentokrát však PK MPSV zřízené dle zákona (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Její závěr o zdravotním stavu účastníka, tj. žadatele, je pro žalovaného závazný. V rámci řízení před soudem pak soud může pouze přezkoumat, zda rozhodnutí správních orgánů není v rozporu se zákonem a zda netrpí vadami, pro které by bylo možné jej zrušit. V tomto směru může soud přezkoumat, i zda posudek o zdravotním stavu žalobkyně byl vydán na základě veškerých předložených lékařských zpráv. Soud však neshledal, že by uvedené posudky PK MPSV byly nesprávné a nezákonné, neboť byly vypracovány po jednání komise v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru neurologie a bylo vycházeno z předložené zdravotní dokumentace - z lékařského nálezu ze dne 1.7.2016 od praktické lékařky (MUDr. J.), kdy uvedla, že páteř se dobře rozvíjí, předklon splní, potíže při narovnávání trupu, hybnost v kloubech volná, stoj samostatný, chůze s oporou vycházkové hole, dosah chůze 200 m, vadný stereotyp chůze - paže dorzálně, fixuje svaly trupu, chůze o široké bazi, i z neurologických vyšetření ze dne 3.6. a 2.8.2016 (MUDr. P.), v nichž bylo uvedeno - chůze myopatická s oporou hole, nezvedne se z dřepu, z předklonu bez myopatického šplhu, páteř. napřímená bederní lordóza, předklon volný, přičemž žalobkyně žádné jiné lékařské zprávy nepředložila v průběhu řízení.

Žalobkyně namítala, že posudky vypracované PK MPSV Plzeň dne 21.2.2017 a PK MPSV Praha dne 18.5.2017 jsou chybné a neúplné vzhledem k tomu, že jejich závěry jsou v rozporu s předloženými zdravotními zprávami a také, že její zdravotní stav nebyl zjištěn řádně v místě jejího bydliště, jak žádala dne 25.4.2017.

Soud přezkoumal jak rozhodnutí žalovaného, tak oba posudky PK MPSV a zjistil, že uvedené lékařské zprávy byly PK MPSV předloženy a tyto komise z nich při posouzení zdravotního stavu žalobkyně vycházely a hodnotily je. Není tedy pravdou, že by k nim nebylo přihlédnuto. Naopak veškerá doložená zdravotní dokumentace byla použita jako podklad pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno a je tedy na ní, aby prokázala tvrzené postižení a to lékařskými zprávami jejích ošetřujících lékařů. Navíc nelze přehlédnout, že při posouzení zdravotního stavu se vychází zejména z *nálezu ošetřujícího lékaře*, popřípadě výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, tudíž vlastní vyšetření žadatele o příspěvek či dávku a jeho přítomnost při jednání není podmínkou posouzení zdravotního stavu, jak ostatně uvedl i žalovaný ve vyjádření k žalobě s odkazem na rozsudek NSS č.j. 4 Ads 82/2011-44 ze dne 14.9.2011 (*Přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí by v řízení o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu.*). Posudek PK MPSV musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti, což v této věci zejména posudek PK MPSV Praha splňuje, jelikož se vyjádřil ke všem námitkám žalobkyně a žádnou z nich neshledal důvodnou. V každé posuzované věci platí požadavek úplnosti a přesvědčivosti především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán, obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení (viz např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 57/2009 – 57 ze dne 23.9.2009).

Sociální péče není koncipována tak, aby na všechny dávky dosáhly všechny osoby v nepříznivé sociální či zdravotní situaci. Každá jednotlivá dávka a příspěvek jsou upraveny zákonem a lze je přiznat pouze při splnění všech zákonných podmínek, které ale nejsou jednotné. Znění § 9 odst. 4 zákona a bodu 4 písm. a) jeho přílohy výslovně stanoví, že za

zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla se považují jen v příloze vyjmenované nemoci. Proto tato dávka nemůže být poskytnuta osobě s jinou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, i kdyby byla lékařsky diagnostikována jako těžká porucha. Je tedy v praxi zcela běžné, že některá osoba pobírá invalidní důchod, příspěvek na péči, příspěvek na mobilitu atd., přesto nemá nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku. Rozhodující je vždy individuální posouzení zdravotního stavu žadatele příslušnými posudkovými lékaři OSSZ či PK MPSV dle platné právní úpravy bez ohledu na předchozí rozhodnutí vydaná na základě jiné právní úpravy, byť se jedná o stejného žadatele.

Na základě shora uvedeného je soud přesvědčen, že žalovaný nepochybil, když zamítl odvolání žalobkyně a dostatečně srozumitelným způsobem se s odvoláním vypořádal v odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.6.2017. Soud se plně ztotožnil s obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí i vyjádřením žalovaného, jelikož plně odpovídají předmětné zákonné úpravě. Rovněž soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí i předcházející řízení, když i při vypracování posudku OSSZ Plzeň-město dne 19.9.2016 byly předloženy lékařské zprávy zhodnoceny, ani nezjistil žádné skutečnosti, které by mohly vést k jeho zrušení, jelikož rozhodnutí je srozumitelné a tedy i přezkoumatelné příslušným soudem.

Zdejší soud ze shora uvedených důvodů proto žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s. (soud zamítne žalobu, není-li důvodná), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, jelikož napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 12.6.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, byť s výhradou shora uvedenou.

Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobkyně možnost podat opakovaně žádost o předmětný příspěvek. Soud si je vědom, že s ohledem na délku soudního řízení, za níž se omlouvá, která byla způsobena objektivními okolnostmi, mohlo v mezidobí dojít ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně a její nová žádost by mohla být úspěšná. V tomto směru pak upozorňuje žalobkyni, že je v jejím zájmu, aby k nové žádosti připojila veškeré lékařské zprávy získané po vydání posledního rozhodnutí žalovaného (od 12.6.2017), pokud tak dosud neučinila.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 23. srpna 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: L. K.